

Cảm hóa

Thong thả

Thơ : Trung Hiền 1990

Nhạc : Kim Loan 2010

7 Intro....

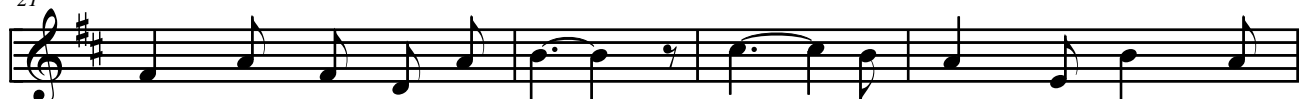
12 Khi màn đêm bao trùm lên vạn vật, tiếng chim

17 đàn phảng phất gọi ăn đêm. Gió vi vu tha thiết giọng êm êm,

21 gây niềm tưởng nhớ lệ tràn khóe mắt. Trên khung

25 trời, mảnh trăng mờ leo lắt, tung ánh vàng dài xuống nhân

30 gian. Gió ru êm phớt nhẹ áng mây ngàn, về vô

34 tận như ngô ngành luyến tiếc. Lòng đất dậy, tiếng côn trùng da

38 diết, gieo âm dư nghe thiết tha nào nùng. Cây chuyển rung bóng nghiêng ngã chập

chùng, trong thỉnh lặng như cùng chung thốn thức.

Ngâm thơ hay đọc: Bóng cháu con lơ vơ như hư thực
Tiếng nói cười quen thuộc đã vắng xa.
Nhìn bối cảnh gọi tâm trí la đà,
Cõi nhưng nhớ có sao mà cảm thấy.

41

Bóng cháu con lơ vơ như hư thực, tiếng nói cười quen thuộc đã vắng

26 -Ch-
xa. Trông bối cảnh gọi tâm trí la đà, cỡi hung

51
nhớ có sao mà cảm thấy. Các con nhỉ, sao cũng cảnh vật

55
ấy, khi vui mừng cảnh hưởng cũng tung bừng. Khi buồn

60
sầu ca hát cũng nào nùng, khi cảm nhớ thì lòng như thốn thức.

65
Phải, đó là lẽ thường trong ký ức, đã lưu ly, rất thực khó lãng

70
quên. Niềm nhớ nhưng vẫn lảng lạng kê bên, hể tỉnh

73
trí là thêm niềm nhưng nhớ.

(Lẽ Đức Mẹ hồn xác lên trời)